

فهرست

- پیش گفتار ۷
- سه گینی ۱۳
- یک ۱۵
- دو ۶۹
- سه ۱۲۸
- دو بررسی انتقادی ۲۰۹
- اقتدار خشم: با بررسی «سه گینی» ۲۱۱
- خاطره، عکس، و مدرنیسم «جنازه‌ها»... ۲۵۱
- واژه‌نامه‌ی فارسی به انگلیسی ۲۷۵
- واژه‌نامه‌ی انگلیسی به فارسی ۲۷۹

پیش‌گفتار

هفتاد سال از مرگ ویرجینیا وولف، نویسنده‌ی پرآوازه‌ی انگلیسی، گذشته است اما نوشته‌های او همچنان قدرتمند جلوه می‌کنند و تأثیری روزافزون دارند. او که در زمانه‌ی خود در کشورش یکی از سرشناس‌ترین مدرنیست‌ها بود، اکنون در سده‌ی بیست و یکم به شهرتی جهانی رسیده و در مقام نویسنده‌ای که آثارش ارتباطی پویا با امور سیاسی، فلسفی و تاریخی زمانه‌ی خود داشته میان نویسندگان تأثیرگذار سده‌ی بیستم جایگاهی خاص یافته است.

نیازی به گفتن نیست که ویرجینیا وولف از پیشتازانِ رمانِ نوگرا به شمار می‌آید. او با درهم شکستن تسلسلِ زمانی که از عناصر اصلی و ثابت رمان‌های کلاسیک شمرده می‌شد، و با بهره‌گیری از شیوه‌ی بدیع «سِیلانِ ذهن» که آن را با ظرافتی شاعرانه درمی‌آمیخت و به نثر ضرباهنگ و خیال‌انگیزی شعرهای تغزلی می‌داد، تحولی شگرف در سنت رمان‌نویسی سده‌ی بیستم پدید آورد. وولف معتقد بود انسان مدرن موجودی آرام و تودار است که هر اندیشه‌ای را بی‌محابا دنبال می‌کند بی‌آن‌که به مقصدِ آن بیندیشد و درباره‌ی چیزهایی بحث می‌کند که پیش از این حتا در خلوت نیز به آن‌ها اشاره‌ای نمی‌شد؛ او برجسته‌ترین خصیصه‌ی انسان مدرن را تداعی ذهنی انبوه غریب چیزهایی می‌دانست که به‌ظاهر باهم هیچ پیوندی ندارند. رمان نوگرا برای بیان این انبوه پیچیده‌ی نامتجانس — یعنی ذهن جست‌وجوگر و آزادی‌خواه انسان مدرن — نیازمند